

עת לעזר

בצְהָרִים רָאָה חֲתָלְתוֹל כָּלֵב גְדוֹל הַבָּא לְקָרְאוֹתוֹ. מִהֵרָה הֲחַתְלָתוֹל
וְטַפֵּס עַל עֵץ לֹא-גְבוּהָ. קִפֵּץ הַכָּלֵב אַחֲרֵי הַחֲתוּל וְנָבַח עָלָיו. פָּחַד
הֲחַתְלָתוֹל וְרָעַד. הוּא נֶאֱחָז בְּצַפְרָנָיו בְּעֵנָף דֶּק וְכִמְעַט נָפַל. פָּחַד
לְרֵדָתוֹ, וְגַם לְטַפֵּס גְבוּהָ יוֹתֵר לֹא הָיָה לוֹ כּוֹחַ.
לֹא רָחוּק מֵהֶם עָמְדוּ שְׁנֵי יְלָדִים וְהִסְתַּכְּלוּ. הֵם רָצוּ לְדַעַת מָה
יִקְרָה. אוֹתָהּ שָׁעָה הִשְׁקִיפָה אִשָּׁה מִפֶּתַח בֵּיתָהּ וְרָאָתָה אֶת הַכָּלֵב
שֶׁהָיָה מוֹכֵן לְהִתְנַפֵּל עַל הַחֲתוּל. מִהֲרָה לְצֹאת הַחוּצָה, גִּירָשָׁה אֶת
הַכָּלֵב, וְאֵל הַיְלָדִים פָּנְתָה וְאָמְרָה בְּכַעַס: "בוֹשָׁה! אֵינְכֶם
מִתְבַּיְשִׁים?" "מָה בוֹשָׁה? לֹא עָשִׂינוּ שׁוֹם דְּבָר!" עָנוּ הַיְלָדִים
נִדְהָמִים. "עַל זֹאת עָלִיכֶם לְהִתְבַּיֵּשׁ, שְׁעַמְדָתֶם מִרְחוּק, וְלֹא
עָשִׂיתֶם כְּלוּם. בוֹשָׁה וְחָרְפָה!"